

συμπυκνούνται εἰς νέφος ἐξεκπλούμενον ὀριζοντίως ἄνωθεν τῆς ἐκτάσεως ἀφ' ἧς παρήχθη καὶ παραμένον εἰς τὴν θέσιν ταύτην ὡς ἐκ τῆς νηνειᾶς, ἥτις ὡς εἴπομεν βασιλεύει κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας.

Ἐπειδὴ ἡ μέθοδος εἶναι τόσο ἐυκολωτέρα καὶ ἀποτελεσματικωτέρα, ὅσον ἐπὶ μεγαλειτέρας ἐκτάσεως ἐφαρμόζεται συγχρόνως, διὰ τοῦτο ἐν Γαλλίᾳ οἱ ἰδιοκτῆται ὁλοκλήρου περιφερείας ἐφαρμόζουσιν αὐτὴν συνεταιρικῶς. Πολλὰς ἡμέρας πρὸ τῆς συνήθους ἐποχῆς τῶν παγετῶν διανέμονται εἰς ἀποστάσεις οἱ σωροὶ τῆς καυσίμου ὕλης ἐντὸς τῶν ἀμπελώνων, θερμόμετρα τοποθετοῦντο πλησίον τοῦ ἐδάφους, καὶ, ὡσάντις ἡ νύξ προμηνύεται αἰθρία καὶ ψυχρά, οἱ φύλακες ἀγρυπνοῦσιν, ἂν δὲ ἴδωσιν, ὅτι τὸ θερμόμετρον ἔχει τάσιν πρὸς κατάθασιν, πρὶν ἔτι φθάσῃ τὸ 0°, ἀναπτύσσονται τὰ πυρὰ, καὶ ἐξακολουθοῦσι τροφοδοτοῦντες αὐτὰ καὶ βρέχοντες ἐπανειλημμένως τὸ ἐπ' αὐτῶν ἄχρον.

Ἡ σχηματισθεῖσα ὀμίχλη πρέπει νὰ παραμείνῃ ὅχι μόνον καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἀλλὰ καὶ μέρος τῆς ἡμέρας, διότι ἡ κρισιμωτέρα στιγμή διὰ τὰ φυτὰ τὰ ὅποια τυχόν ἐπρόφθασαν νὰ παγώσωσιν, εἶναι ἐκείνη καθ' ἣν αἱ πρῶται ἀκτῖνες τοῦ ἀνατείλαντος ἡλίου ὑψόνουσαι ἀποτόμως τὴν θερμοκρασίαν αὐτῶν τήκουσι καὶ ἐξατμίζουσιν ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος τὸν ἐν αὐτοῖς πάγον. Διὰ τοῦτο τὸ νέφος διατηρεῖται μέχρι τῆς 9ης ὥρας τῆς πρωίας, ὅτε τὰ πυρὰ δύνανται νὰ καταπαύσωνται.

ΣΤΑΜ. Δ. ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΗΣ

ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ

Τὰ ἀποσαρώματα.

Ἐκαστος γνωρίζει πόσον ταχέως συσσωρεύονται τὰ ἀποσαρώματα, ὅποια δὲ ἀπαιτεῖται φροντίς ὅπως αἱ οἰκίαι καὶ αἱ ὁδοὶ μιᾶς πόλεως διατηρηθῶσιν εἰς κατάστασιν σύμφωνον πρὸς τὴν ὑγιεινὴν. Εἰς τὰς μεγάλας μάλιστα πόλεις τὸ ζήτημα εἶναι πολὺ σπουδαῖον καὶ ἐπασχολεῖ μεγάλως τοὺς ἄρχοντας, ὅχι μόνον ἡ σάρωσις τῶν ὁδῶν ἀλλὰ καὶ ἡ καταστροφή τῶν ἀποσαρωμάτων. Ἡ καθαριότης μιᾶς πόλεως θεωρεῖται ἐκ τῶν κυριωτέρων καθηκόντων τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς. Ἐχει δὲ σημασίαν τὸ ἔργον τοῦτο, διότι καλῶς ἐκτελούμενον ἀποβαίνει διηγετικῆς καὶ ἐπίμονος ἀγών, παραμελούμενον δὲ φέρει εἰς κίνδυνον τὴν ὑγείαν τῆς πόλεως. Καὶ περὶ μὲν τῆς σάρωσεως καὶ τῆς μεταφορᾶς τῶν ἀποσαρωμάτων ὑπάρχουσι πολλοὶ καὶ διάφοροι τρόποι, ἕκαστος τῶν ὁποίων πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς τοποθεσίας ἐκάστης πόλεως. Ἡ τελειωτικὴ ὁμως χρῆσις ἡ ἡ καταστροφή τῶν ἀποσαρωμάτων εἶναι ἴσως δυσκολώτερον ζήτημα. Εἰς πολλὰ μέρη τὰ ἀποσαρώματα χρησιμεύουσι πρὸς λίπανσιν τῶν ἀγρῶν. Ἡ μέθοδος αὕτη καταδικάζεται παρὰ πολλῶν ἔνεκα τῆς ἀναδιδεδομένης κακῆς ὁσμῆς, πολλοὶ δὲ παρήτησαν αὐτὴν καὶ διὰ τὸ ἀνεπαρκές. Καὶ τῶνόντι ἀφ' ἑνὸς ἡ μεταβολὴ τοῦ τρόπου τῆς θερμάνσεως καὶ ἡ ἐκ ταύτης προερχομένη ἐλάττωσις τῆς ἀπορριπτομένης τέφρας, ἀφ' ἑτέρου ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἀποσαρωμάτων ἐξ ὑφάσματος, σιδήρου κ.λ. ἡλάττωσαν τὴν ποσότητα τῶν διὰ λίπανσιν ἀποσαρωμάτων.

Εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ εἰς τὸ Λίβερπουλ τὰ

ἀποσαρώματα ρίπτονται εἰς τὴν θάλασσαν. Εἰς τὴν τελευταίαν τῶν δύο τούτων πόλεων, δύο ἀτμοκίνητα φέροντα ἕκαστον 300—400 τόνους ἀποσαρωμάτων, ἀπομακρύνονται 24 μίλια μακρὰν καὶ τὰ ρίπτουσιν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐργάζονται δὲ τὰ ἀτμοκίνητα ταῦτα ἀδιακόπως. Ἀναφέρουσιν ὅτι κατὰ τὸ 1891 κατετέθησαν ἐντὸς τῆς θαλάσσης ὅχι ὀλιγώτεροι τῶν 145,000 τόνων ἀποσαρωμάτων μὲ δαπάνην σχετικῶς μικράν. Ἡ μέθοδος αὕτη δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ μόνον εἰς πόλεις παραλίους, ἔχει δὲ καὶ τὸ κακὸν ὅτι τὰ ἐλαφρὰ ἀποσαρώματα πλέουσι καὶ ἐπιστρέφουσι πρὸς τὸν αἰγιαλόν.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μεγάλως συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῆς καταστροφῆς τῶν ἀποσαρωμάτων πρὸ πάντων εἰς τὰς μεγάλας πόλεις. Πρὸ ὀλίγου χρόνου πολλοὶ ἀπεφασίσθη νὰ καίωνται, κατεσκευάσθησαν δὲ φούρνοι ἐπίτηδες. Τὸ ζήτημα φαίνεται λυθέν, πρόκειται μόνον νὰ εὑρεθῇ ὁ εὐθηνότερος τρόπος. Ἡ δαπάνη διαφέρει φυσικὰ κατὰ τὰς διαφορὰς πόλεις, ἀναλόγως τοῦ εἶδους τῶν ἀποσαρωμάτων. Ἀλλὰ καὶ ἡ τοποθέτησις τῶν φούρνων ἀπαιτεῖ σκέψιν μεγάλην, διότι καὶ ἂν ἡ κατάκαυσις τῶν ἀποσαρωμάτων κατορθωθῇ ἐντελῶς, ἡ μεταφορὰ αὐτῶν εἰς τὸν τόπον τοῦ φούρνου καὶ ἡ φροντίς πρὸς καταστολὴν τῶν ἀναθυμιάσεων παρουσιάζουσι δυσχερείας πολλὰς. Ἡ θερμότης τῶν φούρνων αὐτῶν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ διαφοροτρόπως, ὡς π. χ. διὰ ἀτμομηχανὰς ἡλεκτρικοῦ φωτός, διὰ ἀντλίας κλ.

Ὁ τρόπος οὗτος τῆς καταστροφῆς τῶν ἀποσαρωμάτων ἐξαπλοῦται ὁσημέραι περισσότερον. Τὸ ζήτημα εἶναι κατὰ μέγα μέρος χρηματικόν, ὡς συνεχόμενον δὲ μετὰ τῆς ὑγιεινῆς ἐνδιαφέρει πάντας.

Ζ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἐορμῶδες Ἰσλανδίας.

Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς γεωγραφικῆς ἐταιρείας τῆς Γαλλίας ὁ Gustave Picard ἐπικαλεῖται τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἐρημώσεως τῆς Ἰσλανδίας, προσελθούσης ἔνεκα τῆς ἀπογυμνώσεως τοῦ ἐδάφους τῆς νήσου ἐκ τῶν δασῶν, καὶ παντὸς ἄλλου δένδρου. Τοὺς λόγους τοῦ μεταφέρωμεν ἐνταῦθα, ὅπως ἀναγνωσθῶσι παρ' ἐκείνων, οἵτινες ἀδιαφόρως βλέπουσι καθ' ἐκαστὴν ἀπογυμνουμένην τὴν Ἑλλάδα τῶν δασῶν τῆς.

«Ἡ Ἰσλανδία, ἱκανὴ νὰ διαθρέψῃ 250,000 κατοίκους ἐρημοῦται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον καθ' ἡμέραν. Ἡ Γαλλία ἔνεκα τῶν πολυαρίθμων αὐτῆς ἀλιείων τῆς μουρούνας ἔχει ὑπατον συμμέρον, ὅπως ἡ νήσος αὕτη διατηρῇ τὸν πληθυσμόν· ἄνευ τούτου τὰ πλοῖα ἡμῶν δὲν θὰ δύνανται νὰ προσπελάσωσι τὰ παράλια ταῦτα. Ἐὰν δὲ ἡ ἀλιεία αὕτη ἡ κατὰ θάλασσαν ἐκλίπη, θέλομεν στερηθῇ πολλῶν ἐκατομμυρίων εἰσαγωγῆς, 18 περίπου, καὶ φυτωρίου ναυτῶν πρώτης τάξεως.

» Αἰτία τῆς ἐρημώσεως τῆς χώρας εἶνε ἡ ἀποδάσις τοῦτο κατέδειξε καὶ ἡ ἐταιρεία τῶν φιλοδένδρων. Χώρα ἄνευ δένδρων εἶνε ἀκατοίκητος. Ἀνάγκη ἐπομένως ἡ καταστροφὴ αὕτη νὰ διορθωθῇ, καὶ εὑρεθῇ θεραπεία τῆς καταστάσεως ταύτης. Ὁ ἀσφαλέστερος δὲ τρόπος, ὁ μόνος κατ' ἐμέ, συνίσταται εἰς τὴν ἀναδάσωσιν τῆς μεγάλης ταύτης χώρας. Πρὸς τοῦτο δὲ